

If undelivered return to:
**"GLASILLO K. S. K.
JEDNOTE"**
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Sworn circulation 15,600
 Issued every Wednesday
 Subscription \$1.00
 For members yearly \$1.00
 For nonmembers \$1.50
 Foreign Countries \$2.00
 Telephone: Randolph 628.

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 23. — No. 23.

CLEVELAND, O., 3. JUNIJA (JUNE), 1925.

OHIJCANI NA NOGE!

NOVI SLOV. ZDRAVNIK. TOM R. MARSHALL UMRL

K SOBRAT ANTON J. PERKO
BO 4. JUNIJA PROMOVIRAN
ZA DOKTORJA.

Kaj pomeni vztrajnost, odločnost in potrpljenje pri izobrazbi kakuge ameriškega slovenskega fanta, sina navadnega delavca, je v polni meri doživel naš sobrat Anthony J. Perko iz Newburga. Po preteku dolgih 20 let se mu bo jutri izpolnila želja, ko bo na univerzi v St. Louis, Mo., promoviran doktorja vsega zdravilstva.

Mladi doktor je bil rojen dne 4. marca, 1900 v Clevelandu, O.; starisi mu še živijo. Njegov oče, Dominik Perko, je doma iz vasi Veliko Globoko pri Krki na Dolenjskem, mati Neža, rojena Jakšič, je pa doma iz Podgaja pri Zužemberku.

Sole je obiskoval in dovršil sledete:

Od leta 1905 do 1913 slovensko farno šolo sv. Lovrenca v Newburgu, 1913 do 1917 South High School v Newburgu, 1918 do 1921 Western Reserve univerzo v Clevelandu, 1921 do 1925 univerzo v St. Louis, Mo.

Takozani Bachelor of Science naslov je dobil leta 1923 na St. Louis univerzi, doktorsko diploma pa prejme jutri od ravnošte šole.

V tem času je Dr. Perko dovršil tudi 4 letno vojaško zdravilstvo in drugo prakso, vsled česar je bil imenovan 1. po-ročnikom zdravilskega rezervnega kora.

Od 1. julija t. l. do 1. julija, 1926 bo Dr. Perko opravljal službo hišnega zdravnika v značni bolnišnici sv. Aleša v Clevelandu, zatem se bo pa za stalno nasefil kot prvi slovenski zdravnik v Newburgu.

Dr. Perko si je že od prvih šolskih let nekaj pomagal s tem, da je bil raznašalec in zastopnik prvega in najstarejšega lista v Clevelandu "Ameriške Domovine." Vsled njegovega delovanja tudi kot marljivega delovanja tudi kot visokošolec je Tony Perko ta list v Newburgu zelo razširil; vse to je delal poleg študiranja v svojih prostih urah. V pri-hodnji številki priobčimo nje-govo sliko.

Dr. A. J. Perko je član društva sv. Jožefa, št. 146 K. S. K. Jednote, član reda Kolumbovih vitezov, Cleveland, O., in član šolske bratovščine Phi Beta Pi.

Njegov oče je pa že večletni član društva sv. Vida, št. 25 K. S. K. Jednote.

Stariši mladega dokторja in sorodniki so lahko ponosni na nj, tako je lahko ponosni tudi društvo sv. Jožefa, št. 146 na svojega uglednega sobrata;

ponosna je lahko na svojega zdravnika tudi farna šola sv. Lovrenca in cela newburška naselina.

Z Dr. Perkom se je število članov doktorjev pri naši K. S. K. Jednote pomnožilo na 12.

Naše iskrene čestitke sobra-tu Dr. Perkotu, mnogo uspeha in sreče v njegovem važnem poklicu!

Dosti, svoječasno slavnih mož je že umrl povsem pozabiljeno.

Kroječ rad ukroji obliko po vrednosti odjemalcevega žepa.

Ne smatraj vsake rumene bilke za zlato priliko.

BIVŠI PODPRED. ZDRUŽE-
NIH DRŽAV ZADET OD
SRČNE KAPI.

Washington, 1. junija. — Thomas Riley Marshall, dva-kratni podpredsednik za časa Wilsonove administracije je danes zjutraj v nemek tukajšnjem hotelu umrl, zadel od srčne kapi. Njegova bolničar-ka ga je našla mrtvega v po-stelji, med tem, ko je bila so-proga pokojnika v neki stranski sobi. Ležal je na pod-zglavniku držeč v rokah od-prto sveto Pismo pri neki točki sv. Marka; pokojni podpredsed-nik Tom Marshall je bil namreč velik prijatelj poučnih knjig, osobito svetega Pisma, in vsled tega je bilo čitanje te najlepše še knjige na svetu, zadnje de-lo v njegovem življenju.

Tukaj je nekaj važnih po-datkov iz njegovega življenja: Rojen 14. marca, 1854 v North Manchester, Ind. Leta 1873 dovršil Wabash College šolo. Leta 1875 postal odvet-nik. Leta 1880 kandidiral za državnega pravdnika v Colum-bia, Ind. Leta 1895 poročen z Louise I. Kinsey. Leta 1908 izvoljen guvernerjem države Indiana. Leta 1910 ponovno iz-voljen. Leta 1912 izvoljen pod-predsednikom Združenih držav na demokratskem tiketu. Leta 1916 ponovno izvoljen v ta urad. Leta 1922 postal član United States premogovne komisije. Leta 1925 umrl 1. ju-nija, star 71 let.

Dan pogreba še ni določen. Njegovo truplo bodo prepejalj v Marion, Ind., kjer sta pokopana njegov oče in mati. Pokojni podpredsednik Mar-shall je bil za časa Wilsonove administracije, osobito tekom vojne Wilsonova desna roka; vedno mu je rad pomagal v vseh važnih zadevah, posebno je on vodil važne vladine po-sle, ko se je Wilson nahajal v Evropi, in kasneje, ko je zbolel. Bil je izborni državnik, politik, govornik in avtor raznih člankov. Osobito visoko je spoštoval vero ter je hodil rad v cerkev.

Izmed njegovim citatov so najbolj znani sledeti:

"Mi ne potrebujemo nobene nove vere; naša veroizpoved naj bi bila: En Bog, ena vera in en krst."

"Niti Jefferson bi ne mogel pretvoriti kakuge Rusa v demo-krata."

"Naše ljudstvo ne potrebuje izobrazbe, pač pa regeneracije (prerojenja)."

"Ce vidiš iglo na cesti; pobeni jo pa boš ves dan srečen."

PONESREČENI PREMOGARJI Coal Glen, N. C., 30. maja.

— Danes zjutraj so spravili na površje 38 trupel ponesrečenih premogarjev, katere je vajed razstrele zasnio v Carolina premogovniku; v zasutem rovu se nahaja še okrog 60 žrtev te katastrofe. Ker je delo resil-nega moštva zvezzano z velikimi težavami, bo poteklo še nekaj dni, preden bo mogoče spraviti vse trupla na površje. Rud-niki večaki zatrjujejo, da je nastala razstrebla valed vnetja plina in prahu.

Dosti, svoječasno slavnih mož je že umrl povsem pozabiljeno.

Kroječ rad ukroji obliko po vrednosti odjemalcevega žepa.

VELIKA SLAVNOST V LORAIN, O.

SLAVNOST V LORAINSKI NASELBINI IZPADLA
NAD VSE SIJAJNO.

Naša lepa sosedna sloven-ska naselbina v Lorain, O., se zaletel ter šest družic, Ana Ja-dostikrat ne sili v javnost; to-da kadar se v lepem Lorain kaj priredi, je tudi v resnici le-po in imenitno.

Tako si bodo tamkajšnji ro-jaki gotovo za vedno v prijet-nem spominu ohranili letošnjo binkoštno nedeljo, ko se je on-di obhajalo kar več slavnosti skupaj in sicer 31 letnico K. S. K. Jednote, 20 letnico ženskega društva Marije Čistega Spočetja, št. 85, razvite novega dru-števencega bandera in prvi slo-venski katoliški shod.

Lepšega vremena za to lepo slavlje si sploh nismo mogli misiliti; to je povzročilo, da je isti dan tjakaj prihitele številno gostov iz Clevelandca, Collin-wooda, West Parka, Barberto-na, Akrona, itd.; osobito je bil pa skoro ves zavedni slovenski Lorain na nogah.

Vsed povabilna se je te slav-nosti vdeležijo pet glavnih ob-dornikov K. S. K. Jednote; brat duhovni vodja Father Omas, glavni predsednik brat Anton Grdin, glavni tajnik brat Josip Zalar, IV. nadzornik brat John Zulich in urednik "Glasila" brat Ivan Župan; popoldne je prišel na shod tudi Jednotin od-vetnik brat Alois Žužek, ki je zaenč zastopal društvo sv. Jožefa, št. 169, K. S. K. Jednote.

Dopolnila slavnost. Na podlagi programa se je "Veliki dan" v Lorainu začel s parado v slovensko cerkev sv. Cirila in Metoda. Vdeleženci so odkorakali okrog 10:15 ure izpred Slovenskega Narodnega Doma s Slovensko godbo na čelu, kojo je vodil rojak Tomažin.

Zgodbo je korakalo 31 članov in 31 članic mladinskega oddel-ka društva št. 101 K. S. K. Jed-

note, ki so nosili primerne na-pisne table v obej jezikih in male zastavice. Za njimi so šli glavni Jednotini uradniki; tem

so sledila razna lokalna društva in sicer: društvo sv. Cirila in Metoda, št. 101 K. S. K. Jednote, društvo sv. Alojzija, št. 6 J. S. K. Jednote, društvo Jugo-slovan, št. 21 S. D. Z., društvo sv. Vida, št. 17 Hrv. Katol. Za-

jednice in medjumursko dru-števence, društvo sv. Jožefa; dalje društvo Presvetega Srca Jezusovega, št. 172 K. S. K. Jednote, West Park, O., člani društva sv. Vi-dida, št. 25, K. S. K. Jednote, člani društva sv. Alojzija, št. 192 K. S. K. Jednote, članične društva Marije Magdalene, št. 162 K. S. K. Jednote in društvo sv. Jožefa, št. 110 K. S. K. Jed-note iz Barbortona, O.

Skoraj do 400 oseb broječa povorka je z godbo na čelu in številnim zastavami korakala nekaj blokov do Virantove dvo-rane, kjer so nas že čakale slavljenke današnjega dneva, članice društva Marije Čistega Spočetja, št. 85 K. S. K. Jednote z vsemi uradnicami, usta-novnicami, članstvom, mladinskim oddelkom, botrom bandera-bratom Luďku Bahorčem, bo-tre, sestro Mrs. Agnes Pogo-rec, banderonsliko Miss Justi-na Cerar, častnim spremstvom in

zgodbo s tem, da je začela po-slednja s poslednjo vodil rojak Župan.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

ček na vse društva in organizacije.

Na koncu je bil poslat spomini-

Društvena naznanila in dopisi

Iz urada društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill.

Tem potom uljudno naznam našem članstvu našega društva, da se bo prihodnja redna mesečna seja vršila, dne 6. junija v navadnih prostorih.

Na omenjeni seji bo več važnih točk za rešiti v korist društva in Jednote. Ker je za tekoči mesec (junij) izvanredni, posebno razpisani asesment 25 centov za v onemogli sklad Jednote, je istega obvezan vsak član in članica plačati. Opominjam tudi one, ki so založeni na mesečini, da na prihodnji seji gotovo poravnajo, ker drugače bo brezpotrebna posledica.

Z bratskim pozdravom,
Louis Železnikar, tajnik.

II.

Vsem članom društva sv. Štefana, št. 1, K. S. K. Jednote, kateri niso bili navzoči na minuli redni seji, se naznanja, da je društvo sklenilo se vdeležiti korporativno z društveno zastavo blagosloviljenja slovenskega kolegija v Lemont, Ill., v nedeljo, dne 14. junija. Vsi člani ste uljudno vabljeni, da se slavnosti polnoštevilno vdeležite. V nedeljo 14. junija dopoldne se člani našega društva zbiramo v cerkveni dvorani. Točno ob 9. uri se odpeljemo v Lemont, kjer bo ob 10. uri slovenska sveta maša, aka bo lepo vreme, bo sveta maša na prostem, drugače pa v cerkvi. Popoldne ob 2. uri bo naše društvo skupno z številnimi drugimi društvi častna straža kardinalu Mundeleinu, kateri bo kolegij blagoslovil.

Vsi, kateri se želite voziti s poulično železnicico iz Chicaga v Lemont, vzemite Ashland, Western ali Kedzie Ave., do Archer Ave., na Archer vzemite Archer-Cieero karo do City Limit, kjer dobite Joliet karo. Ko kupite vozni listek, povejte konduktoru, da želite listek do St. Mary's.

Vsek član je prošen, da prinese s sabo društveno regalijo.

V nadaljevanju, da bo članstvo našega društva polnoštevilno zastopano, se vam, cenjeni sobratje, v naprej lepo zahvaljujemo.

John Žefran, predsednik.

Louis Železnikar, tajnik.

Frank Gril, blagajnik.

Iz urada tajnika društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill.

Člane, kateri niso še oddali spovedni listkov opominjam, da to nemudoma storijo, ker velikočni čas se bliža v koncu, in vsak član bi moral znati, kaj je njegova dolžnost: da mora oddati spovedni listek tajniku društva. Zatorej ponovno opominjam vse prizadete, da to takoj storijo, da mi bo mogoče poslati natančno poročilo duhovnemu vodji K. S. K. Jednote. Kdor se ne bo po tem ravnal, že ve, kaj ga čaka na podlagi pravil K. S. K. Jednote, in potem naj posledice sam sebi pripisuje.

Opominjam tudi člane, ki doigujo društvo asesment za več mesecev, da svoj dolg pravčasno poravnajo, ker prva polovica leta se bliža v koncu, ko bo treba nadzornikom predložiti knjige v pregled. Vsakdo naj se potrudi, da bo plačal svoj zaostali dolg; jaz bi rad predložil čiste knjige nadzornikom. Res, da sedaj niso najboljši časi, in marsikateri težko asesment piačuje, take člane bi prosil, da mi to naznanijo, da jih ne bo potreba opominjati; a tem tudi prihranijo stroške društva in delo tajniku, katerega ima že itak čez glavo.

So pa tudi člani, ki bi lahko redno vsak mesec plačevali, toda z asesmentom vedno čakajo,

bomo tudi razvili in blagoslovili novo ameriško židano zastavo (American Silk Flag), katero je naše društvo kupilo v spomin na 25. letnico društva.

Ravno isti dan se bo v naši slovenski cerkvi vršilo tudi blagosloviljenje kipa sv. Antona Padovanskega tako, da se bo naša slavnost skupaj združila in vršila.

Na to slavnost uljudno vabi mo vsa tukajšnja naselbina društva, da se vdeležijo naše parade s svojimi zastavami. Sedeva, druga društva bomo še posebej povabili. Da bo pa slavnost društvene 25 letnice še bolj pomembiva, zato moramo gledati, da bomo dobili še nekaj novih kandidatov za mesec junij. Za 25 letnico bi jih moral biti 25 novih! Zdaj je še lepa prilika, ker je do konca junija pristopina prosta. Ako ravno je naša naselbina bolj majhna, pa je vseeno pristopilo v naše društvo zadnjih osem mesecov 59 članov in članic in 41 otrok, torej novih skupaj v tem času 100, tako da šteje sedan naše društvo 384 članov in članic v obeh oddelkih. Toliko se moramo še potruditi, da bomo do konca tekočega leta dopeli do ravnega števila 400!

S sobratskim pozdravom,
John Plut, tajnik.

Iz urada tajnika društva Vitez sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill.

Vsem članom našega društva uradno naznanjam, da se naj prihodnje seje, v nedeljo, dne 14. junija polnoštevilno vdeležijo. Na programu v pretres in rešitev je neke vrste točka, ki je nekoliko večjega pomena; zato pridite vse, katerim le kolikaj čas za to pripušča.

Mimogrede omenim tudi to, da je še večje število članov in članic, od katerih spovednih listkov še nisem prejel. Ker bo pa ravno prihodnjo sejo čas zato, da bom o tem sestavil zaključek, zato naj vsakdo pazi, da mi bo najkasneje tisti dan spričalo održal, ker poznejši čas se ne bom več na to oziral.

Nekateri člani imajo baš nelepo navado, da mi listke prinesajo še v mesecu avgustu, septembru ali pa še kasneje; od tistih pa potem več nobenega ne bom vzel, pač mu bom pa rekel, naj si ga hrani za prihodnje leto, toda bo že prekasno! Vsakdo ima dovolj časa, da o pravem času izpolni svojo versko dolžnost; to je od nekaterih članov sama nagajivost društvenim tajnikom.

Sobratski pozdrav.
Joseph Panian, tajnik.

Iz urada društva sv. Petra in Pavla, št. 64, Etna, Pa.

S tem pozivljam vse člane našega društva na redno mesečno sejo v nedeljo, dne 7. junija točno ob 2. uri popoldne. Vsakega člana je dolžnost, da se te seje vdeleži, ker imamo več važnih točk za rešiti, osobito glede društvenega piknika, ki se bo vršil dne 19. julija t.i. Torej pridite vse na prihodnjo sejo!

S pozdravom,
John Skoff, tajnik.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Vse članice, ki se niso opravile velikočne dolžnosti, se uljudno opozarjam, da je zadnji dan za to opraviti v nedeljo, 7. junija, torej ta teden. Izven Chicage živeče članice, ki še niso meni poslale spovednega listka, naj to takoj store, ker moram poslati poročilo duhovnemu vodju.

Obenam pa opozarjam vse članice na v zadnjem "Glasilu" priobčeni razpis posebnega asesmenta po 25 centov. Preberite to, da ne bo potreba vsaki članici posebej razlagati. One članice, ki imajo že plačan asesment za mesec junij ali še celo za več mesecov v naprej, posebno članice na potnih listih naj to vpoštevajo in plačajo teh 25 centov gotovo do 20. junija, ker ta poseben asesment mora tudi biti plačan v tem mesecu.

Opozarjam že sedaj, da se vrši prihodnja seja v četrtek, dne 18. junija. Vdeležite se sej in plačajte svoj mesečni asesment redno vsaki mesec.

Sosestrski pozdrav,
Julia Gottlieb, tajnica.

Iz urada tajnika sv. Jožefa, št. 56, Leadville, Colo.

Tem potom naznanjam člam našega društva, da se bo prihodnja seja vršila 10. junija namesto 14. junija, to pa zato, ker bo 14. junija zvečer veselica v društveni dvorani. Torej ne pozabite tega. Seja se prične točno ob 6:30 zvečer. Ker imamo več važnih stvari za rešiti na tej seji, zato vas prosim, ne pošiljajte otrok, ampak pridite sami; saj sedaj je spomlad; vam ne bo škodovalo, da se kaj koristnega ukrene v pred društva.

Nadalje se naznanja člam in članicam glede spovednih listkov, da bo naše društvo obhajalo 25 letnico svojega obstanka; da pa bo ta dan bolj slaven, zato se moramo dobro pripraviti, da preuskrbimo vse potrebno. Srebrni jubilej društva se bo vrnil dne 14. junija. Zbiramo se okrog 9. ure zjutraj v društveni dvorani z regalijami, nakar odkorakamo korporativno v cerkev. Po sveti maši nas bo godba spremila, ko bomo korakali po mestu, zatem pa nazaj v dvorano, kjer se bo naše društvo in delo tajniku, katerega ima že itak čez glavo.

So pa tudi člani, ki bi lahko redno vsak mesec plačevali, toda z asesmentom vedno čakajo,

da bo vpoštevati, kar naj služi vsem v naznanilu.

S sobratskim pozdravom do vsega članstva K. S. K. Jednote,

Frenk Jerič, predsednik,
Josip Agnich, tajnik.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

Tem potom se naznanja vsem članicam našega društva, da je bilo sklenjeno na seji, da predimo veselico v korist društvene blagajne in sicer dne 6. junija v mestnem Auditoriju.

Nadalje je bilo sklenjeno, da bo vsa tukajšnja naselbina društva, da se vdeležijo naše parade s svojimi zastavami. Sedeva, druga društva bomo še posebej povabili. Da bo pa slavnost društvene 25 letnice še bolj pomembiva, zato moramo gledati, da bomo dobili še nekaj novih kandidatov za mesec junij. Za 25 letnico bi jih moral biti 25 novih! Zdaj je še lepa prilika, ker je do konca junija pristopina prosta. Ako ravno je naša naselbina bolj majhna, pa je vseeno pristopilo v naše društvo zadnjih osem mesecov 59 članov in članic in 41 otrok, torej novih skupaj v tem času 100, tako da šteje sedan naše društvo 384 članov in članic v obeh oddelkih. Toliko se moramo še potruditi, da bomo do konca tekočega leta dopeli do ravnega števila 400!

S sobratskim pozdravom,
Frank Klun, tajnik.

Iz urada tajnika sv. Vincenca, št. 182, Elkhart, Ind.

Na to veselico uljudno vabi mo vse Slovence in Slovence iz Eveletha, Gilberta, Virginije, Mount Iron, Chisholm in Hibbinga. Upam, da nas obiščete v polnem številu. Torej na vesele svidenje dne 6. junija!

S pozdravom, za društveni odbor:

Theresa Krall, tajnica.

Iz urada sv. Petra in Pavla, št. 64, Etna, Pa.

Ni posebnih novic od tukaj, le vreme imamo bolj hladno in mrzlo; slana nam je pomorila vse, kar je mislilo že cveteti, tako da narava v tem času ne zgleda tako lepo kot druga leta.

Kar se pa tiče na društvenem polju, smo pa bolj oživljeni, odkar sta bila med nami glavni Jednotin predsednik brat Anton Grdina in glavni tajnik brat Josip Zalar. Naj bo pogovano, da se je vpisalo 21 članov in članic v mladinski oddelki in trije v odrastili, tako da steje naša naše društvo skupaj 84 članov in članice.

Tem potom tudi naznanjam vsem članom in članicam, da se gotovo vdeleži seje dne 7. junija ob 6. uri zvečer v navšnili (Oblakovih) prostorih. Pridite vse, odrastili in mladini; imamo rešiti več važnih stvari, glede društvenega piknika, ki se bo vršil dne 19. julija t.i. Torej pridite vse na to sejo!

S pozdravom,

John Škoff, tajnik.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Vse članice, ki se niso opravile velikočne dolžnosti, se uljudno opozarjam, da je zadnji dan za to opraviti v nedeljo, 7. junija, torej ta teden. Izven Chicage živeče članice, ki še niso meni poslale spovednega listka, naj to takoj store, ker moram poslati poročilo duhovnemu vodju.

Obenam pa opozarjam vse članice na v zadnjem "Glasilu"

priobčeni razpis posebnega asesmenta po 25 centov. Preberite to, da ne bo potreba vsaki članici posebej razlagati. One članice, ki imajo že plačan asesment za mesec junij ali še celo za več mesecov v naprej, posebno članice na potnih listih naj to vpoštevajo in plačajo teh 25 centov gotovo do 20. junija, ker ta poseben asesment mora tudi biti plačan v tem mesecu.

Opozarjam že sedaj, da se vrši prihodnja seja v četrtek, dne 18. junija. Vdeležite se sej in plačajte svoj mesečni asesment redno vsaki mesec.

Sosestrski pozdrav,

Julia Gottlieb, tajnica.

Iz urada tajnika sv. Ane, št. 173, Milwaukee, Wis.

Na zadnji izvanredni seji se je sklenilo, da je prosta pristopnila do 1. julija in kar se te pristopnilne, jo plača društvo iz lastne blagajne. Cenjene sestre! Stopite torej na noge in ne odnehačte delovati, dokler ne bo naše društvo največje žensko društvo v tej naši.

Nadalje se naznanja člam in članicam glede spovednih listkov, da bo naše društvo obhajalo 25 letnico svojega obstanka; da pa bo ta dan bolj slaven, zato se moramo dobro pripraviti, da preuskrbimo vse potrebno. Srebrni jubilej društva se bo vrnil dne 14. junija. Zbiramo se okrog 9. ure zjutraj v društveni dvorani z regalijami, nakar odkorakamo korporativno v cerkev. Po sveti maši nas bo godba spremila, ko bomo korakali po mestu, zatem pa nazaj v dvorano, kjer se bo naše društvo in delo tajniku, katerega ima že itak čez glavo.

So pa tudi člani, ki bi lahko redno vsak mesec plačevali, toda z asesmentom vedno čakajo,

Torej na svidenje na prihodnji seji!

Antonija Koropec, tajnica.

Leadville, Colo. — V dolžnosti si štejem opisati nekoliko tukajšnje razmere, oziroma novice tekom zadnjih dveh mesecev. Priznati moram, da je bilo več žalostnih, kakor pa veselih. Prvi, ki nas je za vedno zapustil je bil sobrat Fred Kuss, član našega društva sv. Jožefa, št. 56 K. S. K. Jednote; umrl je v pričetku aprila vsled pljučnice. Njegova omilovanja vredna mati, vdova za več let, je pričakovala od ljubljenega sina prvo pomoč; toda neizprosna smrt je položila v prezgodnji grob, komaj 20 let starega mladiča.

Drugti naš pokojnik je bil že starji član našega društva, brat John Kolenc, ki jebolehal, po izjavi zdravnika, več tednov vsled influence, ki ga je tudi spravila v preran grob, komaj 20 let starega mladiča.

Drugi naš pokojnik je bil že starji član našega društva, brat John Kolenc, ki jebolehal, po izjavi zdravnika, več tednov vsled influence, ki ga je tudi spravila v preran grob, komaj 20 let starega mladiča.

Drugi naš pokojnik je bil že starji član našega društva, brat John Kolenc, ki jebolehal, po izjavi zdravnika, več tednov vsled influence, ki ga je tudi spravila v preran grob, komaj 20 let starega mladiča.

Tretji mladič je bil pa tukaj dobro znani in nad vse priljubljeni naš sobrat Joe Fabjan; tega rojaka je pa doletela nešreča pri delu. Podal se je, kakor vsak dan na delo, zdrav

povsod! Naj nikdo ne reče: 'Moja oseba pač nič ne šteje! Sem premalenosten, kdo se bo oziral in gledal na me!' Prijetelji, nikdo ni tako malenosten, da ne bi mogel dati do brega vzgleda. Se mal otrok da dober vzgled.

"Res je to težko v našem času, ko vero vse sramoti in preganja! In ker je to težko, zato ste se združili v društvo, da bi drug drugega navduševali k delu.

"Seveda boste tuintam slišali zaničljivo opazko: 'Vsaj v vašem društvu tudi niso sami poštenjaki.'

Ko bi bili, bi vi vse imeli na Vseh Svetnikov dan svoj praznik.' Poglejte pa zopet na ta čolni na Genezetskem jezeru: Bil je tam Peter, in veste, kaj je rekel on!

'Gospod, pojdi od mene, ker sem grešen človek! Bil je tam Janez, in ta je rekel: 'Pravimo li, da nimamo greha, goljufamo sami sebe, in pravičnosti ni v nas.' Kdo na svetu ni brez napak? In vendar je vaše skupno delo: Siriti z besedo in vzhledom Kristusovo vero!

"To je torej namen vašega društva; je to v vaši župniji čolniček, kjer najdete v teh razburkanih, veri in cerkvi sovražnih časih svoje pribičališče, kjer vas druži vera in ljubezen k Kristusu, kjer vidite svojo skupno nalogo: siriti Kristusovo vero, gojiti medsebojno ljubezen. Kako krasna naloga v vašem društvu!"

"In radi tega slavite danes jubilej vašega društva. V kolikor je zadnjih 15 let vaše društvo vršilo svojo dolžnost, mi je deloma znano. Pa ko bi tudi vedel vse, bi tega ne povedal, ker bi bilo morda preveč hvale.

"Želim le, da bo vaše društvo i v bodoče vestno vršilo svojo dolžnost, želim društvo Božjega blagoslova in kličem: Bog vas živi! Bog bodi z vami!

Rev. J. C. Smoley,

Calio, N. D."

JAVNA ZAHVALA.

V dolžnost si štejem javno se

zahvaliti društvu Marije Pomagaj, št. 79, K. S. K. Jednote v Waukegan, Ill., za meni in moji

družini prirejeno tako krasno odhodnico na kratek obisk v

staro domovino, fara sv. Vid nad Cerknico.

Ze meseca aprila je na društveni seji brat John Treven

stavljal predlog, kateri je bil z

navdušenjem sprejet, da se me

ni napravi po seji maja meseca

mašo "party," katera pa ni bila

party, ampak kakor "banquet."

Po društveni seji maja meseca so sestre Ana Rep, Apolonija Treven, starejša in mlajša ter Jera Rep bogato obložile mizo z različnimi jedilji in dobro kapljico. Ko je bilo vse pripravljeno, nas je brat predsednik John Cankar pozval, da naj zasedemo prostore okoli mize. Meni in moji družini je bilo določeno častno mesto pri mizi. Nato je brat predsednik napravil v srce segajoč nagonov, posebno za mene, kateri mi bo ostal v trajnem spominu. Po njegovem nagonovu mi je pa predstavil člana mladinskega oddelka Josepha Rep, kateri mi je izročil v imenu mladinskega oddelka krasen šopek svežih cvetlic z jednotinimi znakami.

Pri tej, zame krasni zabavi, so mi sobratje klicali: "Srečno rajzo ter na veselo zopetno svidenje!"

Cenjeni mi sobratje in sestre! Kako naj se vam zastonosti zahvalim za vašo pozdravljivost? Jaz ne morem dobiti onih besed, s katerimi bi se mogel zadostiti zahvaliti, kajti ta "party" je bila tako krasna, da je ne bom nikoli pozabil. Radi tega bodi najprisrenejša zahvala vsem članom in članicam starejšega in mlajšega oddelka za tako veliko prijaznost, katero ste mi izkazali omenjeni dan. Bodite uverjeni, da vas tudi jaz ne bom nikoli pozabil. Tudi, ko bom potoval

po staro domovini, se bom s pososom predstavljal kot član društva Marije Pomagaj, št. 79 K. S. K. Jednote v Waukeganu, Ill.

Prisrčna zahvala tudi Frank Opeku, predsedniku nadzornega odbora K. S. K. Jednote in Frank Barlettu za vdeležbo te krasne zabave, ter za krasne, v sreču segajoče govore.

K sklepku kličem vsem skupaj:

"Bodite mi prisrčno pozdravljeni! Z Bogom! in na veselo zopetno svidenje!"

John Zalar in družina, No. Chicago, Ill., 25. maja, '25.

PROŠNJA

mojim domačinom in rojakom

iz Preserja pri Ljubljani!

Obljuba dela dolg — to je že star pregovor. Na prošnjo

drugi sem že večkrat nameraval izpolnit jim željo, pa sem vedno odlagal. Ker grem pa

tekoci mesec zopet na obisk v

staro domovino, zato prihajam

danes s temi vrsticami namejnjeni mojim faranom, ki so

raztreseni po vseh delih Združenih držav.

Ker je vsled minule svetovne

vojne naša farna cerkev v Preserju še vedno brez zvonov, nosi

oni rojaki lepo prosijo, da bi

jim mi, Amerikanec kaj pripomogli za dobavo novih zvonov

one cerkev, kjer smo bili tudi

mi krčeni in bližu katero že

morda počivajo naši ljubi pokojni starši.

Nic zato, če se bo vsled te

prošnje morda kateri jezil; pro-

sili so že drugi in prosimo še

mi. Vsaj toliko spoštovanja

imejmo do naše rojstne vasi

(fare), da ji po zmožnosti po-

magamo zopet nabaviti milo-

doneče zvonove nazaj v stolp

naše župne cerkev v Preserjih.

Ni nas v Ameriki prav veliko,

ampak lahko nekaj napravimo.

Ko pa pridev že čez par

tednov zopet domov v Preserje,

bom nastopil tako odločno,

da morajo v tej zadavi tudi oni

doma pomagati. Saj so tam

nekateri sedaj zelo premožni

(celo milijonarji!) z velikimi

posestvi; žal le, da so preveč

mlačni, ker se ne brigajo za ta-

ko važno reč in pustijo, da je

njih lastna župna cerkev še da-

nes brez zvonov.

Večkrat je že prišel ta glas

semjak v Ameriko za pomoč;

toda bilo je le malo odmeva.

Mi pa tudi ne smemo vedno

presiliati take prošnje; saj je

naša dolžnost kot katoličanov

in bivših faranov. Tam smo

prejeli prve svete zakramente;

tam smo se vzgojili, tam do-

rastli; tega ne smemo nikdar

pozabiti! Rojaki! To naj vam

bo v opomin. Zdaj imate lepo

priliko povrniti domovini dobro-

FRATERNAL BENEFIT SOCIETIES VALUATION REPORT

Made by "Grand Carniolian Slovenian Catholic Union" as of December 31, 1924, pursuant to the requirements of law.

IMPORTANT

Before filling out this report note carefully the following instructions:

14. When furnishing copy of the Annual Report to the Actuary or Accountant (unless he has personal knowledge of the facts) the Secretary (or other qualified officer) of the Society shall definitely give the amounts of the non-admitted assets and of the expense fund and of other funds held for relief or other special purposes and not primarily for the payment of claims, and shall answer the following questions:

15. If the laws of the society provide for the segregation and trusteering of the reserves or funds of any class or classes of certificates, a separate Valuation Exhibit and "Form of explanation for publication" shall be attached to this report in respect of each such class and be furnished to all members irrespective of class, through the official publication of the society or otherwise.

Do the laws of the society provide for the segregation and trusteering of the reserves or funds of any class or classes of certificates? Answer: No. If so, attach a copy of such provision to the Valuation Report.

Was such segregation and trusteering of reserves or funds made in accordance with, pursuant to, or under the express authority of, the statutes of any State? Answer: No.

If so, specify the State and give the reference to the particular statutory provision. Answer: None.

16. Does the society issue separate certificates promising disability benefits? Answer: No.

If so, specify same. Answer: None.

17. Are the net contributions for disability benefits kept in a fund separate from all other benefit and expense funds? Answer: Yes.

If so, state the increase, or decrease, of the funds in the year 1924. Answer: Decrease \$7,050.97.

18. How many assessments were actually collected during each of the last five years? Answer:

	1924	1923	1922	1921	1920
Death	12	12	12	12	12
Disability	12	12	12	12	12
Expense	12	12	12	12	12

Combined death, disability and expense 36 36 36 36 36

19. Date when the Society last changed the number of regular assess-

te, katere ste tam uživali. Ne

mislite, da je s tem, da ste se-

daj tukaj, že zvezca vaših dolž-

nosti pretrgana do vaše nekda-

ne cerkeve. To je kraj, kjer

samo med svet. Koliko je tam si-

romakov, ki niso mogli priti

semjak! Ni naša zasluga, da

samo mi danes tukaj. To je le

naša sreča, in zato smo dolžni

pomagati našim dobroutnikom,

ki so nas vzgojili; cerkev je

bila prva naša dobroutnika.

Spravimo skupaj, kar je moge-

če, jaz bom izročil imena vseh

ameriških darovalcev tam v

javnosti. Ne sramujte se kaj

storiti, pač pa naj se sramuje

oni, kateri odpada. Jaz mislim,

da je vsaka farna cerkev za

drugih sem že večkrat nameraval

izpolnit jim željo, pa sem

vedno odlagal. Ker grem pa

tekoci mesec zopet na obisk v

staro domovino, zato prihajam

danes s temi vrsticami namejnjeni mojim faranom, ki so

raztreseni po vseh delih Združenih držav.

Ne prosijo vas velikih svot.

Vsakdo, naj daruje po svoji

zmožnosti z dobrim namenom

Nabranje zneske pošljite do 15.

junija t. l. meni, kasneje pa na

GLASILLO K.S.K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoličke Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje:

6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

Telefon: Randolph 628.

Naročnina:

Za člane, na leto \$0.84

Za nedelje \$1.60

Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN

of the

GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

of the

UNITED STATES OF AMERICA.

Maintained by and in the interest of the Order.

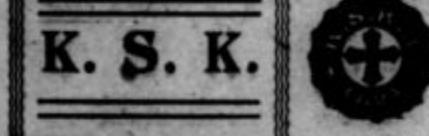
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

Telephone: Randolph 628.

83

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1908.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.28%; solventnost mladiškega od-

delka znaša 124.18%.

Od ustanovitve do 1. maja, 1925, znaša skupna izplačana

podpora \$2,507,940.

GLAVNI JESENKI:

Glavni predsednik: Anton Grdinia, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.

III. podpredsednik: Mrs. Mary Prisland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.

Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg.

600 Great St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNJI ODBOR:

Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

Martin Shukle, 811 Ave. "A," Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

Martin Kremec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.

Frank Tremphus, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

RAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

John Burkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote naj se pošiljajo na

glasilko tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise,

denarne vesti, razne naznake, oglase in narodino pa na "GLASILLO

K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ODGOVORITE NAM VENDAR!

NA NASLOV UREDNIŠTVA "PROSVETE," CHICAGO, ILL.

V št. 20 našega lista smo na željo nekaterih naših članov, ki ki spadajo tudi k S. N. P. Jednoti priobčili članek pod naslovom "Čudna logika načelne izjave."

Dasisravno so od tega časa minuli že trije tedni, nam go spodje urednički "Prosvete" še do danes niso odgovorili. Čedno? Ali morda računajo in sestavljajo svoj odgovor s pomočjo logaritmov? Ali jim je zadnja huda junijška vročina morda osušila vse črnilo v pisarni? Ali jim je morda ono naše vprašanje zapro sapo? Cakamo še vedno na uredniški odgovor, toda — zamen.

Morda smatrajo pri "Prosveti" kolone Žarkometa za uredniško stvar? Par dni zatem, nam je gospod K. T. B. v Žarkometu privočil samo devet vrstic odgovora na oni naš članek. To nikakor ne zadostuje. Odgovorite nam v uredniški koloni; čudnega imena K. T. B. pri uredniškem objektu "Prosvete" ne poznamo. One kolone so prenikotne in preumazane za tako važen odgovor.

Dodatno k onemu našemu članku vam stavimo danes še enkrat nekaj starih in novih vprašanj:

1.—Ali so uredniki "Prosvete" res tako zlobni in nizkotni, da pišejo besedo Bog z malo začetnico? Vprašajte učence II. razreda kakje javne šole, pa vam bo odgovoril. Vsi listi, bodisi luteranski, judovski, turški itd., pišejo besedo Bog z veliko začetno črko, samo uredniki "Prosvete," "Proletarca" in "Glas Svobode" jo pišejo z malo, menda zato, ker Boga ne priznavajo?

Ce je temu tako, potem sploh tudi vaše besede "Bog" ne bi smeli pisati. Recite da za Boga sploh ne pripoznate nobene črke, in pišite ga s tremi 000!

2.—Ali vam je znano, da s takim pisanjem želite verski čut 90% vašega članstva?

3.—Ali ne čitate vedno, da se skoro vse vaše pokojne člane pokopuje po cerkvenem obredu? To je jasen dokaz, da članstvo S. N. P. Jednote ni brezversko kot vi.

4.—Ali vam je znano, da se društva vaše Jednote rada in večkrat oficijelno vdeležujejo raznih cerkvenih slavnosti? Tudi to je dokaz, da ni vsa vaša armada brezverska.

5.—Ali vam ni hudo pri srcu, ko vaš lastni kolega, glavni urednik trdi, da vaša Jednota ni narodna, ampak internacionalna?

6.—Ce torej tajite Boga, ali ste sploh pravi naturalizirani ameriški državljanji? Ne? Vsakdo mora pri podelitvi državljanstva svojo prisojno potrditi z besedami: "So help me God!" Vi ste krivoprisečniki!

7.—Ce tajite Boga, čemu sploh nosite v žepu kovane ameriške novce z lepim gesmom: "In God We Trust?"

8.—Čemu se v kolonah Žarkometa vedno norčujete iz svete vere, svete Cerkve, svetnikov, papeža in duhovnikov? Ali mislite, da to 90% vernega članstva vaše Jednote radio čita?

9.—Ce daje vaša Jednota na podlagi charterja, in načelne izjave vsemu članstvu svobodo verakega prepricanja, čemu torej vedno pišete zoper sveto vero? Živela tako načelna izjava!

10.—Čemu priporočate civilne pogrebe in čemu zanjujete cerkvene pogrebe?

11.—Čemu se ponataste z raznimi kulturnimi ustancami in napredkom, ko istih sploh nevesti ne morete? Posnute, da so

bile slovenake farne šole, katolička pevská in dramatična društva, dvorane, itd., že veliko let popred, predno je vaša Jednota zagledala beli dan.

12.—Ali res mislite, da boste vaše članstvo, neprestano tako "farbal?"

13.—Ali se res bojite treznomislečih in razsodnih delegatov prihodnje konvencije? Da, pričelo jih bo nekaj, ki so člani tudi naše Jednote. Če nam na vas ta vprašanja ne odgovorite, potem je jasen dokaz — da — ne morete in da vas je — sram, ali pa — strah?

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

Prošnja novega društva za sprejem v K. S. K. Jednoto.

Novo ustanovljeno društvo sv. Jožefa v North Braddock, Pa., prosi za sprejem v Jednoto. Imena poslicev in proslik so: John Baraga, Joseph Hudale, Joseph Lesjak, Mary Mulc, Frank Pierce, Ursula Pierce, Mary Pierce, John Petelin Imbro Vidovich, Joseph Zefran.

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

NAZNANILO ASESMENTA 6-25, ZA MESEC JUNIJ, 1925.

Imena umrlih članov in članic.

Zaporedna št. 35.

7143 NIKOLAJ PEZDIRC — Star 50 let, član društva sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill., umrl 8. aprila, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 5. septembra, 1904, R. 40.

36.

7394 HELENA GUNJA — Stara 45 let, članica društva sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa., umrla 10. aprila, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 25. aprila, 1915, R. 35.

37.

21765 FRANK ZAJC — Star 38 let, član društva sv. Jožefa, št. 41, Pittsburgh, Pa., umrl 6. aprila, 1925. Vzrok smrti: ubit pri delu. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 9. julija, 1916, R. 29.

38.

1355 JOHN JADRIČ — Star 55 let, član društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., umrl 21. aprila, 1925. Vzrok smrti: rak na želodcu. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 1. januarja, 1896, R. 40.

39.

1171 MARGARET OSTERMAN — Stara 57 let, članica društva sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich., umrla 1. maja, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 1. januarja, 1901, R. 45.

40.

23842 WILLIAM KUSS — Star 19 let, član društva sv. Jožefa, št. 56, Leadville, Colo., umrl 3. aprila, 1925. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 25. oktobra, 1921, R. 16.

41.

18721 JOHN LUŽAR — Star 56 let, član društva sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill., umrl 27. aprila, 1925. Vzrok smrti: rak na jetrih. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 7. marca, 1909, R. 46.

42.

2946 JOHN IVANICH — Star 67 let, član društva sv. Jakoba, št. 124, Gary, Ind., umrl 22. aprila, 1925. Vzrok smrti: izkrvavljenje možgan. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 29. junija, 1901, R. 55.

43.

4588 MARY SIMONICH — Stara 47 let, članica društva Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn., umrla 18. aprila, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 25. junija, 1910, R. 37.

44.

8947 JOSEPH BAHOR — Star 46 let, član društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., umrl 8. maja, 1925. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 9. novembra, 1905, R. 36.

45.

1583 FRANČIŠKA JURJEVIĆ — Stara 44 let, članica društva Vitez sv. Florijana, št. 44, So. Chicago, Ill., umrla 10. maja, 1925. Vzrok smrti: golša (krof). Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 4. oktobra, 1901, R. 34.

46.

23524 REV. KORNELIJ PETRIČ — Star 54 let, član društva sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y., umrl 8. maja, 1925. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovan za \$250. Pristopil k Jednoti 8. januarja, 1921, R. 49.

47.

5696 MATIJA STARASINIC — Star 59 let, član društva sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa., umrl 16. maja, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 29. junija, 1903, R. 49.

ANGELČEK

GLASILLO MLADINSKEGA ODDELKA K. S. K. JEDNOTE
Izhaia vsako prvo uredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelček": Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St. Cleveland, Ohio.

Bogumil Gorenko:

TOŽBA MAJKE BOŽJE.

V gozdeku stoji kapelica, Majke božje celica v gozdeku sameva.

Pa je rekla Majka božja: "Tu samujo moja celica, celica ta tiha, kakor dom meniha, tiha, zupuščena.

Včasih le prihaja, ko že solnčeve zahaja, Mana, vdova osamljena, tožit svoje bolečine. —

Vzdih, pa vesela spet odhaja, kot naravi mladi, kadar solnce sine, se smeji ji lica."

Tožbo Majke božje slišale so ptičke, gnezdecia so splete krog kapelice, pesmice so pele krog tihotne celice.

Renčniki:

MAJNIK JE ODŠEL.

Slavec je na grmu svečano pesem pel, naznanjal je po svetu, da majnik je odšel.

Še starček je na klop pred svojo hišo sel, da žal mu v srcu bilo, pa majnik je odšel.

Na oknu šopek smarnic je žalostno uvel, ter je zemljonom pravil, da majnik je odšel.

Pobožna pesem je iz ljudstva grl donela, a vmes je mnoga prošnja, Devici majnika slovela.

"O majnika Devica, prošnje naše vzprejmi, jih vzem gor, pred boži stol, zemljonom milost vse dodeli."

IZ JANEZKOVIH MLADIH LET.

Pise Gorniški.

Abecednik.

Janezek je bil že deset let star, ko je začel hoditi v šolo. Ne Hribu — v Janezkovi rojstni vasi — takrat še niso imeli ne sole ne učitelja; nekoliko više nad vasio se je dvigala majhna podružnična cerkev, zraven nje je debela, košata lipa, par korakov od cerkve pa je stalo s slamo krito župnišče, ki je bilo že nekaj let prazno. Na Hribu so bili včasih več let brez duhovnika, čreda bréz pastirja. V župniji Log, kamor je Hrib spadal, pa je bilo predaleč v cerkev in šolo. Tako je mlaudo in staro rastlo na Hribu brez verske in šolske izobrazbe, med drugimi tudi Janezek.

Starši so kmalu opazili, kaj ima Janezek veselje. Dobil je nekje star abecednik, "plajtentof" so rekle oče po starem — in ni dal miru, dokler mu niso mati, ki so znali boje brati kot oče, pokazali vseh črk. O, da ste zdaj Janezka videli, kako je pridno sedel pri svojem abecedniku, gledal podobe in črke ter jih počasi sestavljali: mi-mi, z-a-za, mi-za, kakor so ga mati učili. Iztaknil je nekje star svinčnik, iz misnice je vzel rujav papir od tabaka in poskušal pisati, "I" se mu je zdel lep, tudi z "e" je bil zadovoljen; njegovi "a," "o," "u" mu pa niso bili všeč, ko je pogledal one, ki so bili v knjigi. Tekel je v več, kjer so mati

pred pečjo ravno žgance belili, in vprašali:

"Mama, kdaj bom pa jaz znaš tako lepo pisati, kakor Rakov Jože?"

Rakov Jože je hodil že drugo leto v trg v šolo. Mati so Janezku odgovorili:

"Le pridno se uči! Kmalu bo znaš tudi tudi tako."

A s tem odgovorom Janezek ni bil potolažen, in krompirjevi žganci, ki jih je vedno tako rad jedel, mu tisti dan niso šli v slast.

Nov "gospod" pride na Hrib.

Janezek še ni bil dosegel Rakovega Jožeta v pisjanu, ko poči na Hribu glas, da pride na Hrib duhovnik — eksposit, gospod so rekli ljudje na Hribu. Hribniki niso rekli "gospod" ne okrajnemu glavarju ne sodniku, ampak samo svojemu duhovniku; "gospod" je bil samo njihov dušni pastir. Vest, da dobe "gospoda," je spravila ves Hrib v veselo razburjenje.

"Kdaj pridejo? Odšod so? Kakšni so?" Vprašan in uganjan ni bilo ne konca na kraju.

Možaki in odrastli fantje so se skoraj vsak večer zbrali v goštini pri Miklavcu pod cerkvijo, se pogovarjali o novem gospodu ter delali načrte za pravo župnišče in za slovenski sprejem novega gospoda. Kmalu se je zvedelo, da so novi gospod mladi in zelo pobožni in da pridejo čez en mesec. Ves

Hrib se je začel z mrzlico nagonalno popravljati, in sicer ceste in beliti hiše; olepšali so župnišče in cerkev; krojač Fende pa ni ne prej ne pozneje imel toliko dela z mladimi in starimi Hribniki kakor tisti mesec. Vse je hotelo biti novo običajno in obuto, tako da je skoraj vsem trgovcem v bližnjem trgu zmanjkal blaga.

"Mama," je vprašal Janezek nekaj dne — teden dni pred prihodom novega gospoda, "ali bom imel novo obliko, ko bomoši gospodu naproti? Gašperjev Peter jo ima in Belajev Anton in tudi nove čevlje imata."

"Kako boš imel novo obliko," odgovorila mama, "saj veš, da nam je krava poginila?"

Janezek, ki še ne zna presoditi te hude nesreče, ki je zadeha hišo, vpraša:

"Zakaj pa je poginila?"

Ko pa, na to vprašanje ne dobi odgovor, ampak zapazi solzo na materinem licu, se tudi njemu naredi za jok in pravi:

"Vsi bodo imeli novo obliko, samo jaz ne."

Po včerjani molitvi, ko je Janezek v misilih na sosedovega Petra in Antona in na druge, ki bodo imeli novo obliko že zaspali, pravijo mati očet:

"Ali našemu ne bomo nič noge kupili?"

"Kupi mu, če imaš za kaj!" odgovore oče, ki so imeli trdo besedo, a mehko srce.

Mati pravijo: "Veš kaj, isto blago, ki si mi ga zadnjič kupil za obliko, bom prodala Miklavovi Rezi, ji je prav všeč. Za te denar kupimo fantu; zdaj bo moral hoditi v šolo in cerkev, vedno ne more biti razigran. Sebi bom dala pa poročno obliko predeleti; mislim, da bo dobra."

Oče niso nič odgovorili in Janezku je bila nova oblika zagotovljena.

Zadnjo nedeljo pred slovenskim dogodkom se je pri Miklavu pod župniščem vodstvom vrnil zadnji razgovor o sprejemu. Sklenili so, da občina kupi smodnika za dvajset možnarških stralov, dovolili so, da se

postavijo mlaji in napisi pred cerkvijo, pred župniščem in na koncu vasi, kjer bo občina sprejela novega gospoda; okna vseh hiš, mimo katerih se bo novi dušni pastir peljal, naj bodo okrašena s cvetlicami; dekleta naj skrbe za cvetlice in naj pleto vence, fantje naj pravijo mlaje. Otroci naj se zberu pol ure prej na koncu vasi, da jih župan lepo uredi, vsak bo imel lipovo vejico v slast.

Vse je bilo natančno določeno. Težko so Hribniki čakali tistega dne, ko dobe zopet svojega gospoda.

Sprejem.

Naposled je ta dan napočil. Počasi so minevale dopoldanske ure. Novi gospod je pisal županu, da pride ob 4. Ura je odobil tri. Na griku nad cerkvijo že stoji nekaj nabitih topičev.

Potem so se ljudje razhajali in so presojali.

"Premlad je," je rekla Žnidarjeva Spela.

"Bolj je, ker je tako suh," meni gostilničar Miklav.

"Pobožen je," je rekla Vozalova Mica, "samo v tla gleda."

"Da ga le spet enkrat imamo," je razsodil župan, "dovolj časa smo bili brez njega. Toleko že imamo, da mu ne bo treba stradati. Ce je pobožen, nam ne bo škodilo; saj smo tega potrebeni, mladina nam je pa tudi že vsa podivjala."

Vsi so županu pritrildili.

Ko je Janezek domov prišel, je vprašal mater:

"Mama, kje so gospod dobili tako lepo črno sukno?"

"I, krojač v mestu jim je naredil."

"Mama, zakaj pa nosijo tako dolgo sukno?"

"Ali ne veš, da nosijo vse godspode take dolge sukne?"

"Mama, tudi jaz bi rad imel tako dolgo sukno, kadar bom velik."

"Otrok, taka sukna stane mnogo denarja in truda," je odgovorila mati, ki ji je v tem hipu vstala v srcu ista želja, kakor Janezku; Janezek pa te ga ni vedel.

zdrava pa se je spomnil na nebeskega prijatelja otrok, ki je rekel:

"Pustite male k meni!" Sol za mu je zablestela v očesu in sklepal je: "Da, negovati vas hočem kot nežne cvetke, varovati kot dragocen nebeški zaklad."

Zdaj stopi župan pred gospodino in ga pozdravi v imenu občine. Gospod seže županu in možakom okoli njega v roke in se kratko zahvali za pozdrav in sprejem. Pevci zapojo — v zavodljivo stvarje svojega pevovodija — pesem: "Podzdravljen, ki prihaja v imenu, Gospodovem!"

Nato se med pokanjem topičev — tako se Blažon že dolgo ni potil kot danes — uredi spred v cerkev. Tukaj je novi dušni pastir, po kratki molitvi dal svoji novi cerkveni občini svoj prvi blagoslov.

"Bim, bim!"

Nato dolg presledek.

Potem zopet: "Bim, bim, bim!"

In nato zopet več minut dolga tišina.

"Bim!"

Vsa "nebesa" so se vzbudila. Slišati je bilo čebljanje in polglasno govorjenje. Vstal pa ni nihče.

"Premlad je," je rekla Žnidarjeva Spela.

"Bolj je, ker je tako suh," meni gostilničar Miklav.

"Pobožen je," je rekla Vozalova Mica, "samo v tla gleda."

"Da ga le spet enkrat imamo," je razsodil župan, "dovolj časa smo bili brez njega. Toleko že imamo, da mu ne bo treba stradati. Ce je pobožen, nam ne bo škodilo; saj smo tega potrebeni, mladina nam je pa tudi že vsa podivjala."

Celo uro se je oglašal zvon duhov in šele, ko je v zvoniku odobil eno, je ponehal strašiti.

Drugo jutro je pripovedovalo nekaj prav krepkih "nebeščin," da jih je obilival mrzel pot; nočno zvonjenje da je bilo v zvoniku.

Solnce je tako tem in zvonček glas se je oglašal tako smrtno otočno, da so se celo meni lasje ježili, čeravno sem vedel, da sta "delala strah" Vodopivec in Kovač; na plinovom zvončeku smo bili brez njega. Toleko že imamo, da mu ne bo treba stradati.

Celo uro se je oglašal zvon duhov in šele, ko je v zvoniku odobil eno, je ponehal strašiti.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

In ko je videl, da se njegovu srčno upanje vedno bolj oddaljuje, je vzkliknilo v njegovih dolgoletnih, strastnih sanj ga elektrizira. Kot tat, ki noči biti prijet, skoči k omari . . .

In potem je hotel začeti prav trgovino.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

In ko je videl, da se njegovu srčno upanje vedno bolj oddaljuje, je vzkliknilo v njegovih dolgoletnih, strastnih sanj ga elektrizira. Kot tat, ki noči biti prijet, skoči k omari . . .

In potem je hotel začeti prav trgovino.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in zbadljivejši. Potem je začel piti in hišnega miru ni bilo več.

Toda starca se je dobro držala in ni misila na smrt. In tako je postajal Luka od leta do leta mračnejši in

LIFE AND LABORS
OF
Rt. Rev. FREDERIC
BARAGA,
First Bishop of Marquette, Mich.
BY
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST,
O. P. M.,
OF LOS ANGELES, CAL.

CHAPTER XXI.

Baraga's labors during 1833. Visits Little Detroit, Manistique and Beaver Island. Baptizes a great many pagans during pentecost week at Arbre Croche.

During the winter of 1832-1833 Father Baraga's labors were confined principally to the Indians of Arbre Croche and two small villages not far distant. Most all the inhabitants of these three places were now Christians, full of fervent piety and morally well-behaved.

During that same winter the zealous missionary was under the necessity of making a journey of thirty or forty miles on snow-shoes to Mackinac and back. The entire distance both ways, taking into consideration the turnings and windings of the road or trail, would probably be not much less than one hundred miles. The Indian snow-shoe is made of a wooden frame-work about 48 to 60 inches long and twelve inches broad or more, interlaced with buckskin strings. They are very useful for traveling in winter, when the snow is deep and there are no beaten roads or trails. They are, however, pretty heavy, and to one not accustomed to walk with them it is a very difficult and painful task to travel a considerable distance. Father Baraga not being as yet accustomed to walk with snow-shoes, found it very hard to go with them all the way to Mackinac. The journey took him two days. Often he sank down in the snow quite exhausted. The return trip was still more painful. Many a time he thought he would be unable to go further. His kind Indian guides had great pity for their poor Father and would wait for him whenever he would be obliged to stop and rest. Many such journeys did he make later on, as we shall see hereafter.

His first mission trip in the spring of 1833 was to an island in Lake Michigan, called Little Detroit. The inhabitants had never seen the face of a priest, but they had heard from some Christian Indians who had visited their island about the Black-robe and his religion, and expressed a desire to see and hear him.

As soon as Father Baraga heard of it he embarked on the journey. The wind was unfavorable and the weather very disagreeable. Besides, the boat was unsafe and they were in constant danger of being engulfed by the waves. Baraga, however, was calm and fearless. He knew that the good Shepherd was leading him to some of His sheep, whom he was to bring to the fold. Finally, after 1,000 miseries and dangers, he landed at the island. The poor Indians were very much pleased to see a priest at their village. He remained with them eight days and instructed them thoroughly, as he noticed their good disposition toward Christianity. The 14th of May was a happy day for both Indians and priest. On that day 22 of them were made children of God by the holy Sacrament of Baptism.

The others were not opposed to religion. They gave him hopes, too, would become Christians upon his next visit to their island. He promised to see them again in the course of

the summer, and they agreed to build in the meanwhile a log chapel at a place designated by him.

On the home journey the party were in great want of provisions. It is true the good people of Little Detroit had given them some potatoes and fish; these were soon consumed and they were without anything to eat. But divine Providence did not forget them. Sailing by a rocky islet, they saw a great number of seabirds, gulls, fly up. They concluded that they must have their nests on the islet. They therefore landed and found 130 eggs as large as goose eggs and of an excellent taste. Having made a hearty meal of these eggs with many thanks to God, they continued their voyage.

(To be continued)

pagans then promised to no longer molest the Christians, but would not allow a church to be built on their island. Baraga visited them from time to time and continued giving them all sorts of little presents. At the same time he complained to them that, notwithstanding all his kindness to them, they were so unfriendly to him and his children and would not allow a house of prayer to be erected on their island to the Great Spirit. Finally they relented a little. Meeting before his tent, their spokesman said that they were no longer opposed to the building of a church, but it should not be put up in their village, but far away in the woods. They then showed him the spot where he might build his church. Father Baraga thanked God for this concession and felt glad that they could now worship God far away from those stubborn, hard-hearted pagans. He remained a few days on the island and baptized three pagans.

In the 14th century, in the town of Cologne, there was a famous preacher called Thauler, celebrated for his knowledge and his charity. One day he was praying in church, asking God to show him the best way to serve Him. His prayer ended, he came out of the church and saw, crouched on the steps, a poor man, barely covered with a few rags and so disfigured that the mere sight of him excited pity. He had lost a leg and one arm and his whole body was covered with sores.

Full of compassion, Thauler went to him, took out a piece of money and wished him "Good day."

"Thank you," said the poor man, "but I have never had a bad day."

Thauler thought the man had not understood him, and he repeated:

"I wish you good day; I wish that you may be happy and have all you desire."

"I heard you very well, sir," replied the beggar, "and I thank you for charity, but I tell you that your wish has been fulfilled long ago."

Thauler said to himself: "The man has lost his head, or perhaps he is deaf." Then, raising his voice, he said:

"You have not heard me. I wish that you may be happy."

"Pray, sir, be not angry. I have already told you that I hear quite plainly and I repeat that I am very happy and have never had bad days."

For a moment Thauler thought he was crazy, but something in the man's words attracted his attention. He approached him, sat beside him and asked him to explain what he meant.

"Sir," said the poor man, "it is very plain. Since my childhood, I know that God is wise, just and good; since my childhood I have suffered from the cruel disease that has attacked the greater portion of my body. I have always been poor. I said to myself that nothing happens unless God wills it. The Lord knows better than I what is good for me, because He loves me as a father loves his son. I am sure, therefore, that these sufferings are for my greater good. I have accustomed myself to wish for nothing, but what my beloved and Good Savior wills, and if He sends me diseases, I accept them joyfully; if He gives me health, I accept it with pleasure; if He gives me nothing to eat, I am satisfied to fast to expiate my sins, and those of others; if I have not enough clothing, I think of my Saviour naked in the crib and I find

myself much richer than He; if I suffer on earth, I know that I shall be much happier in heaven. What more can I say? I am always happy and if I weep with one eye, I laugh with the other, because I wish all that God wills; I desire but the fulfillment of His holy will. Thus, you see, that I am quite happy, that I have never been bad days and have all I want."

Thauler was weeping silently. He had never listened to a more edifying sermon. He gave the poor man his cloak with the only piece of money in his purse and embraced him in spite of his sores.

Then he went back into the church to thank God for having thought him the best means of serving Him.

In his after life he imitated the holy beggar as far as he could, and he used to say, when relating his touching adventure:

"Happiness is possible under all conditions, for the poor and the rich, for those who are sick and those who are well."

"Happiness lies in the heart and nowhere else. It lies in one's disposition and not in one's situation. Such is the secret of being happy." Go and do likewise!

Schoolmate.

A MIRACLE UPON THE OCEAN.

There is a circumstance connected with the discovery of America illustrative of the power of that blessed sentence, "The Word was made flesh, and dwelt among us." It was on the last voyage of Columbus that the four vessels under his command were assailed by the most furious tempest that the intrepid navigator had ever experienced. The waves ran so high and dashed so violently against the vessels that the sailors lost all control over their movements; and, as if to destroy totally all human hope, Providence permitted Columbus to fall dangerously ill. One of his old wounds reopened, and for nine days the crew despaired of his life.

Full of compassion, Thauler went to him, took out a piece of money and wished him "Good day."

"Thank you," said the poor man, "but I have never had a bad day."

Thauler thought the man had not understood him, and he repeated:

"I wish you good day; I wish that you may be happy and have all you desire."

"I heard you very well, sir," replied the beggar, "and I thank you for charity, but I tell you that your wish has been fulfilled long ago."

Thauler said to himself: "The man has lost his head, or perhaps he is deaf." Then, raising his voice, he said:

"You have not heard me. I wish that you may be happy."

"Pray, sir, be not angry. I have already told you that I hear quite plainly and I repeat that I am very happy and have never had bad days."

For a moment Thauler thought he was crazy, but something in the man's words attracted his attention. He approached him, sat beside him and asked him to explain what he meant.

"Sir," said the poor man, "it is very plain. Since my childhood, I know that God is wise, just and good; since my childhood I have suffered from the cruel disease that has attacked the greater portion of my body. I have always been poor. I said to myself that nothing happens unless God wills it. The Lord knows better than I what is good for me, because He loves me as a father loves his son. I am sure, therefore, that these sufferings are for my greater good. I have accustomed myself to wish for nothing, but what my beloved and Good Savior wills, and if He sends me diseases, I accept them joyfully; if He gives me health, I accept it with pleasure; if He gives me nothing to eat, I am satisfied to fast to expiate my sins, and those of others; if I have not enough clothing, I think of my Saviour naked in the crib and I find

myself much richer than He; if I suffer on earth, I know that I shall be much happier in heaven. What more can I say? I am always happy and if I weep with one eye, I laugh with the other, because I wish all that God wills; I desire but the fulfillment of His holy will. Thus, you see, that I am quite happy, that I have never been bad days and have all I want."

A sharp, whistling wind pushed right onward toward the ships this frightful figure, which at that time had no name in our language, but to which the name of the evil spirit has since been given — Typhon. Woe to the sailors who meet it on the ocean's highway!

The cry of despair which arose from the crew at the awful sight went to the very soul of Columbus; he shuddered, opened his eyes, and then, with a violent effort, dragged his exhausted body to the deck. Before the total destruction bearing down upon him, all his old vigor returned. He viewed this monster of sea and sky rapidly advancing, but how could its progress be arrested?

Columbus suspected in this frightful disorder of nature some satanic influence; and, as Father Alexander, the chaplain of the fleet, had died since the beginning of this tempest, he resolved to recite the Gospel of St. John.

He ordered the blessed candles to be lighted, and the standard of the expedition to be unfurled; then, buckling his sword below the cord of St. Francis, which he always wore, he took the sacred book into his hands, and, facing this monster that continued steadily to approach, in a clear voice that was heard above the noise of the warring elements, he read the Beloved Disciple's exposition of the double generation of the Word.

At the words of the great mystery of salvation, "and the Word was made flesh and dwelt among us," drawing his sword, and full of lively faith, he traced in the air, in the face of the typhon, the Sign of the Cross; and immediately the waterspout, whose course had been directly toward the four vessels, drawing black and boiling water in its wake, passed, as if it had been pushed, close to the admiral's vessel and between the others, which were half submerged in its boiling waves; and, roaring and disjointed, it was lost in the tumultuous immensity of the Atlantic world of waters.

A Soldier of Christ,

In August, 1919, the Memorial Church of the Sacred Heart at Loigny, in France, was opened for the obsequies of a brave and noble Christian soldier, General de Sonis, known among his countrymen as the "General of the Sacred Heart."

Funeral services of a very simple character, without military honors at his own request, had first taken place at a church in Paris. His three sons followed with uncovered heads, and his fellow-officers were well represented. At the conclusion of the ceremonies, General L'Hotte, representing the Minister of War, pronounced a few words of adieu over the tomb of his valiant brother-in-arms who, he said, "had in private life the virtues of a perfect Christian, and in public life deserved to be a model for all soldiers."

A short time later his remains were removed to the church at Loigny, erected by means of a subscription set on foot by his much-loved friend and comrade, General de Charette. Under its vaults have been laid to rest the twelve hundred soldiers who fell on the 2nd of December, 1870. It was the wish of General de Sonis to be buried here near the battlefield of Patay where he had unfurled the banner of the Sacred Heart in the war of

1870, and which was the same over which had floated four centuries before the standard of the Maid of Orleans.

As a military man, no one stood higher. The Minister of War, in a letter of condolence addressed to his widow, says:

"The army and the country have sustained and irreparable loss. I associate myself with your sorrow, whilst I render homage to a great memory. No one can forget the heroic conduct of General de Sonis on the battlefield of Patay where, falling wounded, he had but one concern—the fate of the troops whom he was leading to combat. The glorious wounds which he received in the defense of France led to his premature death, thus depriving the army of one of its most valued leaders and the Minister of War of one of his most valiant aides."

It was on the 2nd of December, 1870, that he received the wound which maimed him for life, during the heroic charge made by the former pontifical zouaves on the Prussian forces. He fell, with his leg broken, in the midst of thousands of his comrades. Snow had fallen, and he remained nearly the whole night exposed to the piercing cold, and preparing as best he could for the death which seemed inevitable.

"I have suffered much," he said to the priest who found him; "but at least I have offered all my sufferings to our good God for our poor country!" While they were carrying him away on a litter, the shaking of which at every step renewed his agony, he was heard to say:

"O my Master, O my good Master, Thou hast suffered much more than I!"

Faithful to his country, whether at home or abroad, he was equally faithful to God and to His Church. In Africa, where at the call of duty a considerable portion of his life was spent, he has left memories which still survive, whether among the colonists, to whom his example was a source of admiration, or in the tents of the Arabs, who called him the "just man," a name by which they still deplore him.

It is not sufficient to say that he gave upon all occasions, even where faith seemed to be least held in honor, a public example of the fulfillment of every Christian duty. He was always the first every Sunday to assist at the offices of the church, even when obliged to go a long distance to do so. Each week saw him at the Holy Table and each return of the grand festivals of the Christian year witnessed an increase of his fervor. It was his habit always to shut himself up in the church of the parish in which he happened to find himself to pass the night between Holy Thursday and Good Friday near the tomb of his Lord. This he called his "Vigil of Arms." (O beata solitudo! O sola meatitudo!) He had long been a fervent Associate of our crusade of prayer—the League of the Sacred Heart.

Funeral services of a very simple character, without military honors at his own request, had first taken place at a church in Paris. His three sons followed with uncovered heads, and his fellow-officers were well represented. At the conclusion of the ceremonies, General L'Hotte, representing the Minister of War, pronounced a few words of adieu over the tomb of his valiant brother-in-arms who, he said, "had in private life the virtues of a perfect Christian, and in public life deserved to be a model for all soldiers."

General de Sonis directed that no epitaph should be placed upon his tomb other than the simple inscription Miles Christi (Soldier of Christ)! And no eulogium could better sum up the history of his life. Whether we consider the moral courage with which he so loyally confessed Christ before men, or the physical bravery which placed him in the foremost ranks of the defenders of his country, his appears to have been essentially a military spirit. His whole career is but an exemplification of the truth that there is, and can be, no antagonism between fidelity to God's commands and patriotism of the purest type.

At one time, in Paris, when ordered to drive the Carmelites

from their convent, he preferred to resign his commission rather than execute such a command, saying to the Government:

"In becoming a soldier, I offered my life a sacrifice for my country, but not my honor."

Before engaging in battle, he was seen to go apart for prayer, and at the sound of the trumpet to sign himself with the sign of the cross. Such pious practices could not fail to provoke the raillery of his companions; but their smiles were soon changed into admiration and enthusiasm when they beheld him dashing against the enemy, at the head of his command, leading them onward to victory or death. Nor was his courage displayed merely in the excitement of a splendid charge. After the amputation of a leg, in consequence of a wound, the General found himself unable to mount his horse, and his physicians assured him that what he so much desired could be made possible only by a second amputation. Although his friends dissuaded him from this, the General unhesitatingly submitted, preferring the additional suffering thus entailed rather than remain inactive.

Such are the fruits of Christian heroism. Of such men a country may well be proud; they are the salt of the earth. General de Charette, in announcing the death of General de Sonis to the old Zouaves, said of him: "His life may be summed up in two words: honor and sacrifice."

JESUS, MASTER TEACH ME.

Teach me, teach me, dearest Jesus
In Thine own sweet loving way,
All the lessons of perfection,
I must practice day by day.

Teach me Meekness, dearest Jesus
Of Thine own the counterpart:
Not in words and actions only,
But the meekness of the heart.

Teach Humility, sweet Jesus.
To this poor, proud heart of mine,
Which yet wishes, O my Jesus,
To be modeled after Thine.

Teach Fervor, dearest Jesus.
To comply with every grace.
So as never to look backward,
Never slacken in the race.

Teach Poverty, sweet Jesus.
That my heart may never cling,
To whate'er its love might sever,
From my avior, Spouse and King.

Teach me Haste, sweet Jesus,
That my every day may see
Something added to the likeness
That my soul should bear to Thee.

Teach Obedience, dearest Jesus,
Such as was Thy daily food
In Thy toilsome earthly journey
From the cradle to the road.

Teach Thy heart, to me, dear Jesus:
Is my fervent, final prayer:
For all beauties and perfections
Are in full perfection there.

Keep sweet.

We cannot, of course, all be
handsome,
And it's hard for us all to
be good.

We are sure now and then to
be lonely
And we don't always do as
we should.

To be patient is not always easy
To be cheerful is much harder
still,
But at least we can always be
pleasant,

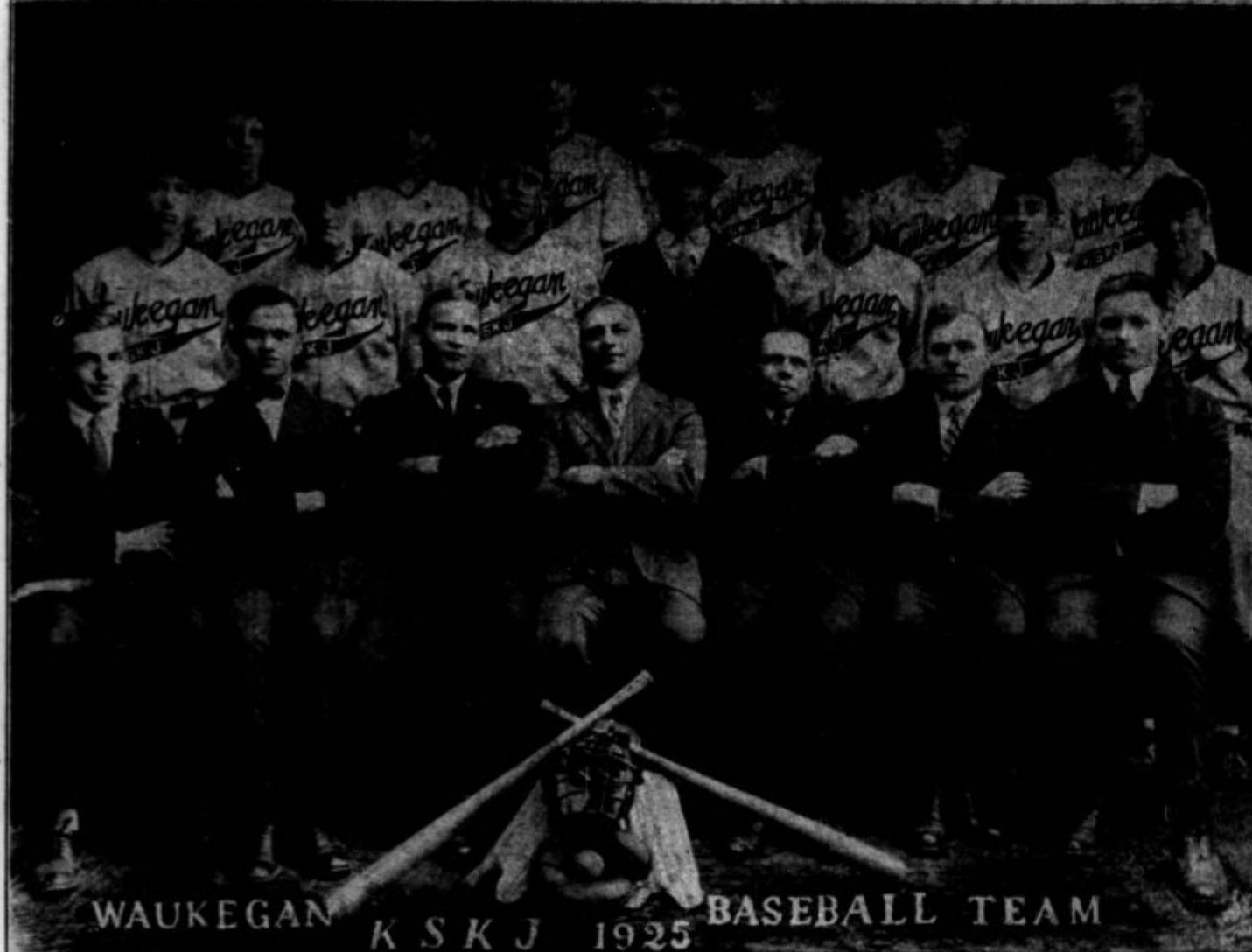
If we make up our minds
that we will.

Teacher: "Willie, have you whispered today without permission?"

Willie: "Yes ma'am, wundst."

Teacher: "Johnnie, should Willie have said wundst?"

Johnnie: (triumphantly) "No ma'am he should have said 'twicet'."

WAUKEGAN KSKJ 1925 BASEBALL TEAM

Prva vrsta, sedeči, od leve na desno: Ignac Repp, scorekeeper; August Cepon, tajnik društva sv. Jožefa, št. 53; Frank Jerina, predsednik društva sv. Jožefa, št. 53; Frank Opeka, predsednik nadzornega odbora K. S. K. Jednote; John Cankar, predsednik društva Marije Pomagaj, št. 79; Ignac Grom, tajnik društva Marije Pomagaj, št. 79; John Hladnik, tajnik in blagajnik žogarjev.

Srednja vrsta, od leve na desno: Martin Jakovič, John Opeka, Charles Selenek, Mike Opeka, manager; Joseph Umek, Louis Zupančič, Joseph Mesec, captain.

Gornja vrsta, od leve na desno: John Camernik, Joseph Celesnik, Joseph Dackievec, Frank Repp, Frank Artac, Frank Merlack, Andrew Opeka.

SPORTING CORNER

Bridgeport, O. — Our K. S. K. J. team lost a hard fought game last Sunday to the strong Shadyside team, by the score of 8 to 4, which makes our second defeat of this season. We won a forfeit game from Moundsville, W. Va., on Memorial Day, 9 to 0. We have now won four games and lost two.

Next Sunday we are going to play with the Maynard team at Maynard, O.

Fraternally yours
Ludwig Hoge, manager.

Nadaljevanje iz četrtne strani.

Krajejo članstvo, misleči, da so vseeno praktični katoličani, tem naj velja tole: Katoliška vera uči, da kdo letno ne opravi svetih zakramentov, preneha biti član svete Cerkve, iz katere se vsled tega sam izključi. Torej naša Jednota nič več ne zahteva kakov zahteva katoliške Cerkve. Ako hočete in mislite, da ste njen član, čemu potem varate sebe in druge, da je vseeno katoličan ali katoliška? To ni res. Zapovedi in pravila se mora spominjati dejansko.

Zopet nekateri drugi trdijo tole: "Ja, jaz pa ravno zato ne grem v Jednoto, ker me silijo, da moram hoditi k svetim zakramentom." To so pa oni, ki zelo malo pojmujejo o naši Jednoti in o katoličanstvu, ki tako malo cenijo našo K. S. K. Jednoto.

Dodatek: K sklepnu naznam, da bo prireditev katoliškega shoda v La Salle, Ill., prestavljena na poznejši čas. Vzrok je ta, ker bo cerkvena dvorana v popravilu v času, ko se je nameravalo prireditev izvršiti. Shod se bo torej vršil enkrat v jeseni. Toliko v natanjanju onim, ki se zanimajo za skupno prireditev v La Salle, Ill.

Z vdansostnim sobratskim pozdravom,

Anton Grdina,
glav. predsednik K. S. K. J.

IZ JUGOSLAVIJE.

V vodnjaku utoril. V Podgorju pri Slovenjgradcu je posetnik Florijan Perše hotel popraviti sesalko v vodnjaku. Pri tem mu je spodrsnilo, da je padel v vodnjak in utoril. Posrečenec je bil star 49 let ter zapisuša vodo in osem otrok. Groben smor v Litiji. — Dan

17. aprila se je odigrala v Litiji velika rodbinska tragedija. V gostilni Staneta Lapa se je stala večja družba, med katero je bil tudi litijski trgovec Andrej Turk. Po kratkem bivanju v gostilni je gostilničar Lap ves razburjen pristopil k Turk, "in ga napadel," češ, da mu zapeljuje ženo. Takoj po tem besedah je Lap oddal na Turku tri revolverske strele, ki so prizadejali Turku težke notranje poškodbe. Ves dogodek se je odigral v nekaj sekundah. Zavladalo je veliko razburjenje in težko ranjenega Turka so takoj peljali k zdravniku, ki ga je za silo obvezal. Turka, ki je izjavil, da ni ničesar kriv, so nato prepeljali v Ljubljano, kjer pa je v bolnici podlegel težkim poškodbam. Stane Lap se je po tem dogodku sam javil orožnikom, ki so ga izročili sodišču.

Strašna nesreča. V soboto, dne 25. aprila sta v Pišecah na Stajerskem kopala edina dva sinova uglednega kmeta Martina Žmavca iz Makove pri sosedu Francu Plevniku na nekem pecej podminiranem mestu psek za stavbo nove hiše. Kar se ob pol šestih zvečer nemudoma zruši zemlja in podsuje oba mladiča pod seboj. Na klic sosedove hčerke, edine priče nesreče, je takoj pritekel oče, ki je v bližini oral, na lice mesta in z motiko z največjo nagnico izkopal najprej starejšega, potem še mlajšega sina. Ali žal, oba sta bila že mrtva.

Božji rop. V noči med 1. in 2. maja se je zgodil v tukajšnji Marijini cerkvi v Petrovčah grozni božji rop. Neznani vložilci so vdriči v cerkev, vložili z železom tabernakelj, vzelii iz njega Najsvetejše ter ga vrgli na tla, monštranco in drugo zlatnino pa vzelii s sabo. Edino zlati prstan na čudodelni podobi Marije so pustili nedotknjen. Vložilce zasledujejo.

Umrli so v Ljubljani. — Marjana Aleš, zasebnica, 73 let. — Jernej Glavič, trgovec in posetnik, 48 let. — Franciška Strgar, zasebnica, 77 let. — Stefan Medvedček, mizar, 42 let. — Ivana Kocjan, zasebnica, 57 let. — Marija Keber, posetnikova žena, 47 let. — Alojzij Pungartnik, tovarniški delavec, 36 let. — Neža Ogrinc, občin-

poren prelit v cisto steklenico in dante cuzeji takoj na steklenico. Načrivate vecišči samo za enkratno dojenje.

Kadar se pride do gojenja vasih lastnih otrok v pravo združno može in je ne je ni važnejša stvari od njih prave hrane v zacetku njih življenja. To so vročki, zatoči se ne delajo več premikanje pri posameznih ljudeh. Pamejni ljudje se ne spuščajo v to. Ako materino mleko preneha, vem ni treba vnamenjati se temveč privati takoj s Borden's Eagle Brand Mlekom. Skušnja je to dokarala v zadnjih treh redovih pri vzgojenju milijonov otrok.

Talcum in Colgate & Co. Talcum Powder je mehak in čist. Colgate & Co., se ne straci ne časa ne strošek, da izdeluje Baby Taic v največje zadovoljstvo vseh mater. Ce hocete obdržati otrokovo kožo svežo in cisto, se poslužujte same Colgate's Baby Taic Powder in ne cenej nadomestkov.

Citajte te članke pazno vsak teden in hranite jih za bodoče potrebe.

KOŽNE BOLEZNI

povzročajo mnogo trpljenja v teh slučajih je treba jemati;

SEVERA'S

ESKO

rakuhlovalno masilo.

Olaša razdraženje, odpri srbecico in druge srbeče izpuščajo na koži.

Cena 50 centov.

Pošljite naprej pri lekarju.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

JOHN OVNIČEK

1912 W. 22nd St.
Chicago, Ill.

SLOVENSKI KROJAC

izdeluje po meri moške obleke in vrhnje suknje. Čisti, lika in popravlja moške in ženske obleke.

Svoji k svojim:

ČE VAS TARE REVMATIZEM.

Polo
če boljhate na ledicah, jetrih, mehurju, vsled nevralgije; če vas boli glava ali hrbot; če ne morete prebavljati, če imate slab okus, žolčni kamen ali kakko drugo bolezni; in če hočete knaluči okrevati, plišate po način "Navodilo k zdravju", koje vam dopoljemo zaston.

POLO CHEMICAL CO.
2824 W. Chicago Ave. Dept. 9.
Chicago, Ill.

NE BODIMO "PODLAGA TUJCEV PETT BREZ POTREBE!"

Ako hočete zavarovati hišo, pohištvo, avtomobile ali kak drugega; kupiti ali prodati hišo ali lot; izposoditi si, komu posoditi ali kam poslati denar; če imate opravek v sodnji ali imate kak notarski posel, se zaupno obrnite na nas.

J. KLEPEC AGENCY, JOLIET, ILL.
107 N. Chicago St. Phone 5708.

IMAM V ZALOGI ŽE NAD 12 LET

PRAVE LUBASOVE HARMONIKE

tri in štiri-vrstne, dva, tri in štirikrat, nemško kranjsko ugašene kakor tudi kromatne in na kovčeh. Harmonike so nadoblikovane in opremljene z naravnimi snosreti.

Imam v zalogi tudi se razbljivo karmonske vokalne ladičke po nizkih cenah.

IMAM V ZALOGI IMPORTIRANE STAROKRAJSKE NA ROKO KOVANE KOSE

in najboljšega jekla, dolge od 25 do 55 inčev.

Ponasmene kose stane \$2.00 z rinko in ključem vred: šest kose skupaj ali ved po \$1.50; imam tudi trije vrste ključev: \$1.00, \$1.50 in \$2.00. BERGAMO brezinsko koso po \$2.00. Pri vseh tek cenah je poletna le vložka.

ALOIS SKULJ,
222 EPSILON PL.
BROOKLYN, N. Y.

ZASTAVE, BANDERA,
REGALIJE in ZLATE ZNAKE
za dražitev ter druge K. S. K. J.
izdelke.

EMIL BACHMAN
2107 E. Madison Ave., Chicago, Ill.
Plačite po cenik!

K. S. K. J. DRUŠTVOM:
Kadar narocite zastave, regalije
in druge, pazite na moje ime in
naslov, ce hocete dobiti najboljše
cene.

Natriti in vložiti ZASTON!

Lepa prilika.

Clevelandčani in rojaki iz okolice! Ali vam je znano, kako naša naselbina v West Parku lepo napreduje? Tudi vam se nudi lepa prilika, da si kupite tukaj nekaj zemljišča.

Mi imamo naprodaj več lotov zraven nove cerkev na W. 130. St. ob glavnem cesti, kjer je že voda napeljana; vse druge improvernente se bo v doglednem času izvršilo.

Bilizu nas je velika tovarna; tako bo tudi v naši bližini kmalu otvoren postajališče za zrakoplove (Aviation Field). Meseca julija bo pričel voziti vsakih 10 minut po naši cesti "bus". Iz Public Square bo stala vožnja samo 11 centov.

Cene naših (Merriam Allotment) lotov za stavbišča so zmerne.

Prihodno nedeljo 7. junija popoldne je otvoritev prodaje tega zemljišča. Pridite si naše lote ogledat; vsakdo je prijazno vabljeno.

John Cimperman & Sin,

4842 W. 130th St. (West Park)
CLEVELAND, OHIO

Phone: Lakewood 702-W.

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma brez obresti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občasnih korporacij, ki mu donačajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstranjenimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodlate.

Način kupovanja bondov je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih Mi prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponudbene cirkularje.

A. C. ALLYN & CO.

71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

Naše zveze s staro domovino

v vseh denarnih zadevah so neprekosljive. Vi živite lahko kjerkoli širom Združenih Držav in vendar je vam mogoče poslati denar v stare kraj potom naše banke prav tako točno in zanesljivo kot da bi prišli sami osebno na banko.

NASE CRNE SO PO DNEVNIH KURZU podvržene sprejemljivi, toda zmerne in počitne. Denar pošljemo kot zatevano ali v dolarih ali v dinarjih po denarnih nakanicah, plačljivih po staro-

krški pošti ali pa v čeških (draft); plačljivih po tamošnjih bankah. POSKUSITE NASO DENARNO POŠILJATEV in prepridite bodite, da boste zadovoljni. Pišite nam ali pa pridite sami poizvedeti dnevne cene in jih potem primerjajte z onimi, ki jih dobite druge. Nase pošiljatve bodo dosegle vaše ljudi naj ti žive v kaki zakoniti gorski vasici ali pa v največjem mestu, v kolikor najkratje čas mogoče.

Vsi naši bančni posli so podvrženi nadzorstvu zvezne vlade.

Kapital in rezervni sklad naše banke presega sveto \$740.000 kar je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON STR.

Wm. Redmond, predst.

Chas. G. Pease, predst.

Joseph Dundas, poslov. knaz.

A. Grdina & Sons

TRGOVINA S. POHISTVOM IN
POGREBNI ZAVOD

6017-19 St. Clair Ave. - 1053 E. 62. St.
Cleveland, O.

Telefonska služba dan in noč:

Randolph 1881 ali pa Randolph 4550.

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.

Eddy 5849.

